

rationen, ville de muligen ogsaa forsøge at gjen-nemføre med Hensyn til Forbedring af den anden Forpleining, der er upaaklagelig. Jeg troer derfor, at dersom den høitagtede Justitsminister havde laant mere Dre til Indstillingen, dengang den kom fra Fængselsdirektøren, havde vor Stilling været klarere og en ganske anden, idet man da uden en saadan Tvang fra Fangerens Side kunde gaae ind paa at afhjælpe den Uret, der muligen blev begaaet; men derimod, naar vi skulle drives dertil af Nødsnødighed mod Fangerne, komme vi i en skjæv Stilling. Naar vi skulle vælge imellem de to Alternativer, enten at forhøje Brødrationen for de Fanger, der sættes til svært Arbejde, og derved lade, hvad jeg anseer rettest, Nødsnødigheden stee Fyldest, eller at lade det blive som det er, hvorved vi udsætte Fangerne for af Fortvivlelse at begaae lignende Forbrydelser, saa troer jeg ikke, at vi kunne komme til et andet Resultat, end at det Første bør vælges. Jeg skal ikke yttre mig videre herom, idet jeg troer at have fremsat for de ærede Medlemmer, hvorledes denne Sag opfattes fra anden Side, og hvorledes vi maae stille os upartiff overfor den for at dømme over de foresliggende Kjendsgjerninger. Med Hensyn til hvad der vedkommer Fængslerne, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Oljet, som skulde være en styrkende Drik, naturligtviis til den Priis af $\frac{3}{4}$ p. pr. Pot, hvortil det leveres, er af en saadan Beskaffenhed, at det kun er af Navn, at det er Ol, og jeg troer, at Fangerne ligesaagodt kunde drikke Vand. Jeg har selv smagt derpaa; jeg vil ikke nægte, at det Ol, jeg drikker, er af en saadan Qvalitet, at jeg maaskee kan være mere kræsen end Andre; men jeg troer dog, at man, naar Fangerne skulle have en styrkende Drik, maa sætte visse Grader, det skal holde, f. Ex. 5 pCt. Næringsstof. Det kan være muligt, at man derved vil komme til at betale 2 Rb. for Tønden, istedetfor 1 Rb.; men det maae vi finde os i, naar man finder det nødvendigt, at Fangeren skal have et ringe Qvantum af en styrkende Drik. Jeg erkjender, at der kan siges Meget imod at forpleie Fangerne for vel; thi er det Tilfældet, at Fangerne blive forpleiede bedre i Fængslerne end i Tvangsarbejdsanstalterne, vilde det ganske

vist ikke sjældent være Tilfældet, at de begaae større Forbrydelser for at komme ind i et Fængsel. Det er en vanskelig Vej, vi have at gaae; vi kunne ikke følge vor Menneskekærlighed og forpleie Fangerne saa godt, som vi kunde ønske; men hvad vi baade kunne og bør gjøre, det er, at forpleie Fangerne saaledes, at Ingen med Skin af Net skal kunne klage over, at han af Sult — Mangel paa Brød — er bragt til Fortvivlelse. Hvad Beklædningen angaaer, da er den for Mandsfangerne tilstrækkelig, hvorimod det med Hensyn til Qvindefangerne kan være, at den er noget for let for en streng Vinter, naar de skulle færdes i det Frie. Hvad Belysningen angaaer, vil jeg gjøre opmærksom paa, at den paa Christianshavn, da man benyttede Olie, kostede cirka 2,600 Rb. aarlig, medens Indførelsen af Gasbelysning paaførte en Udgift af 4,500 Rb. Da imidlertid Finantsudvalget gjentagende Gange har gjort opmærksom paa denne Meerudgift, er det lykkes at bringe denne Post ned til 4,000 Rb., men det er dog 14 til 1,500 Rb. mere, end den tidligere har kostet, og da jeg i Fængslet forhørte mig om, hvorledes det hermed forholdt sig — idet Gasbelysning er et billigere Belysningsmiddel end Olie — antog jeg nemlig, at man ved at bruge det samme Qvantum Belysning som tidligere, eller naar man ved Gassen fik den samme Blystyrke, som man tidligere fik ved at bruge Oliebelysning, maatte man kunne have den for samme Priis, saa at der tidligere enten har været anvendt for lidt Blystyrke, eller ogsaa anvendte man nu en større Blystyrke end før. — Jeg underrettedes imidlertid om, at Aarsagen til Meerudgiften hidrørte fra at Gasblusfene ikke vare transportable. Mange af Fangerne, og navnlig de, som vare besjæftigede ved Bævning, klagede over, at de ikke kunde see bagved Bæven, hvor Traadene gik, saa de havde Vanskelighed med at knytte Traadene, og derfor maatte de forlange mere Bly; Blystyrken troede først ikke at kunne tage Hensyn til denne Klage, i hvilken den ogsaa troede at see en passiv Modstand, men Bestyrelsen erklærede, at man virkelig maatte imødekomme et Forlangende, der var fuldkommen billigt. Heraf kommer det, at der, uden at der egentlig er opnaaet en bedre Be-